

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47320-08-19 סדן נ' אלבז

לפני כבוד השופט עזריה אלקלעי

התובע: דרור סדן
ע"י ב"כ עו"ד רון לוינטל.

נגד

הנתבע: יניב אלבז
ע"י ב"כ עו"ד אברהם עיני.

פסק דין

1. לפני תביעה שהגיש התובע נגד הנתבע לתשלום סך של 150,000 ₪ בגין לשון הרע ופגיעה בפרטיות.

טענות התובע

2. הנתבע הינו עורך דין המנהל מספר תביעות נגד התובע, שהפך את הייצוג המקצועי לסכסוך ברמה האישית שעה שהתגנב לבית החולים, כאשר הנתבע אושפז שם עקב מיחוסים בליבו, כדי לצלם את התובע ללא רשותו על מיטת חוליו, להפיץ סרטון ותמונה, להתבדח בעניין בריאותו של התובע, לשמוח לאידו ואף לטעון כי התובע אינו חולה כלל אלא מתחזה.
3. פרסומים אלו הינם משפילים ופוגעניים, ובגינם זכאי התובע לפיצוי.
4. התובע תיאר בהרחבה בכתב התביעה את הרקע לאירוע נשוא התביעה, כאשר הוא טען כי הנתבע מייצג מספר רוכשים של כלי רכב, שהיו לקוחות של התובע, במספר תביעות אזרחיות אשר נמצאות בשלבים שונים של ההליך המשפטי.
5. לטענת התובע, הייצוג אינו שגרתי והוא כולל פניה לכלי התקשורת ביוזמות של כתבות נגד התובע, מחד, והקמת ותחזוק קבוצת וואטסאפ שהתובע הוא הנושא שלה, בה הנתבע מעדכן סימולטנית מספר תובעים ותובעים פוטנציאליים ב"חדשות" המיועדות לאוזני כולם. לטענת התובע, הנתבע הוא הרוח החיה בקבוצת הוואטסאפ והוא מאשר מי יכנס אליה.
6. ביום 3.7.18, בהיות התובע מאושפז בבית החולים עם חשש להתקף לב, הגיע הנתבע לבית החולים ועל פי גרסה שמסר בהליך אחר בבית המשפט, טען כי הגיע למקום כדי להמציא כתב תביעה לתובע. לטענת רעיית התובע, שפגשה את הנתבע בבית החולים, היא לא ראתה אותו או חוזה במסמך בידיו, וכמו כן לא בוצעה כל מסירה לתובע או לרעייתו באותו יום.
7. בית המשפט העיר בדיון בבקשה להטרדה מאיימת שהגיש התובע, כי התנהלותו של הנתבע, כאשר ניסה לבצע המצאה בבית החולים, אינה מקובלת ואף מעידה על חוסר רגישות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47320-08-19 סדן נ' אלבו

8. לטענת התובע, ספק אם ביצוע המסירה הינו העילה האמתית להגעת הנתבע לבית החולים, שכן על פי תכתובת שהועלתה בקבוצת הוואטסאפ המנוהלת על ידו, הנתבע יידע את המשתתפים בדיון כי הוא הגיע לבית החולים, מסר את הפרטים וכן שלח צילום סטילס של התובע במיטת חוליו ובנוסף סרטון וידאו שצולם על ידו.
9. אכן, הנתבע הכחיש בהמשך כי הוא זה שצילם את התמונה והסרטון, אך לא ניתן להכחיש כי הוא זה שהעלה אותם לקבוצת הוואטסאפ וביצע את הפרסום.
10. מלכתחילה, מספר הנתבע לחברי הקבוצה, בה חברים לדבריו 16 חברים: "אני בדרך לבית המשפט. צוות של ערוץ 10 שם". ומיד לאחר מכן, בשעה 15:01 הוא מעדכן את כולם: "דרור בברזילי. חש בליבו. פונה לברזילי. תנחשו לבד לאן אני נוסע מפה".
11. התובע מצטט סדרת אמירות מקבוצת הוואטסאפ שנכתבה בהמשך: "אני הולך לברר שלא ימות לי". חבר אחר עונה: "חחחחח.... הוא לא ימות כל כך מהר...הוא שרד כבר לפני שש שנים את כל סוגי הסרטן האפשריים". ובשעה 15:11 כותב הנתבע למשתתפים: "דרור במיון דחוף. כל כך סימבולי היום אני עומד מטר לידו וליד אשתו והם לא רואים אותי לא מזהים".
12. לטענת הנתבע בשלב מסוים זיהתה אותו רעיית התובע, ושאלה אותו מה היא סיבת בואו לשם, והוא המציא לה שקר שהוא לא הגיע בגלל התובע למקום. לאחר שהנתבע סיפר לקוראים שהוא במקום, הוא שלח צילום סטילס מבזה ופוגעני של התובע, בו הוא נראה שרוע על מיטה עם יד על מצחו ורעייתו מולו. הנתבע מוסיף בקבוצת הוואטסאפ: "כתב תביעה עיקולים נכון להיום יש להמציא לכתובת: ברזילי, אגף 3 מחלקה שוכבים מיטה 24. בשעה 15:13: "חברים בעד ונגד אני מטר ממנו".
13. הנתבע ממשיך להפציר בחברי הקבוצה: "כן או לא" ומוסיף "אני לא רוצה שיראה אותי" בשעה 15:15. עוד הוא מוסיף: "דרור התאשפז כדי לחמוק ממעצר" (15:17). המדובר בדבר דיבה ולשון הרע. הנתבע גם מודה "אשתו ראתה אותי בחוף" וב-15:20: "וכן שאלה אותי: "מה אני עושה פה ואמרת לי פה בעניין פרטי.....".
14. בשעה 15:23 שולח הנתבע סרטון בן כמה שניות, בו נראה התובע במיטת חוליו, כשהוא נראה מטושטש ומבולבל. גם סרטון זה זכה לתגובות כמו: "חחחחח...." וכן: "אם יש לקוח חדש הוא ישר קופץ מהמיטה". או אז הנתבע שולח תמונה של בקבוק יין (מרוב שמחה) ובקשר לכך שהנתבע "משחק" ואינו באמת חש בליבו כותב הנתבע: "בקרב בקאמרי – נמל אשדוד". גם אמירה זו מהווה לשון הרע.
15. בחקירתו הנגדית של הנתבע בהליך בעניין צו הטרדה מאיימת שהגיש התובע, הוא הכחיש כי הוא זה שצילם את התמונה והסרטון, למרות שמהדברים הכתובים ברור, כי זה הוא שצילם, ולטענתו, העבירו לו צילום של התובע. הנתבע אינו מפרט ממי קיבל את התמונה והסרטון, אולם ההתכתבות בקבוצה מבהירה כי הוא זה שהיה במקום, עדכן את חברי הקבוצה רגע אחרי רגע, ושלח את התמונה והסרטון.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47320-08-19 סדן נ' אלבו

16. יש לציין כי גם אם אכן קיבל את התמונה והסרטון ולא צילם אותם, הרי הוא מי שהעלה והפיץ את הדברים, דבר המהווה כשלעצמו, את העוולה.
17. לטענת התובע, הנתבע הפיץ את התמונה והסרטון, או שאלו הופצו על ידי מי שקיבלו אותם ממנו, לרבים נוספים, לרבות לסוכן המכס העובד עם התובע, לבעלים של תחנת איתרון שמתקין את כלי הרכב שהתובע מייבא, וגם ללקוח נוסף של התובע.
18. לפיכך, התפוצה של התמונה והסרטון חרגו מהקבוצה, שהנתבע טען כי מכילה 16 איש.
19. בטרם הגשת התביעה, נשלח ביום 5.5.19, מכתב התראה בטרם הגשת תביעה אל הנתבע, אולם במקום מענה ענייני, הצעה לפיצוי או התנצלות, נשלח למחרת מטעם הנתבע מכתב ארוך המכיל את כל טענות הנתבע כעו"ד בתיקים אחרים נגד התובע, ללא כל התייחסות עניינית לעצם הפצת התמונה והסרטון.
20. מעשיו של הנתבע מהווים הן לשון הרע והן פגיעה בפרטיות לפי חוק הגנת הפרטיות, ובגין פגיעות אלה, חייב הנתבע לפצות את התובע בסכום התביעה.

טענות ההגנה של הנתבע

21. מדובר בתביעת השתקה ובמהלך פסול של התובע בעקבות עבודה מקצועית של הנתבע כמייצג נגד התובע בשנים האחרונות. המניע הפסול של התובע זועק לשמיים, ותביעתו נועדה להרתיע את הנתבע מביצוע עבודתו עבור לקוחותיו הרבים נגד התובע.
22. לטענת הנתבע, לתובע אין שם טוב וזאת לנוכח ההליכים הרבים המתנהלים נגדו בטענות של מרמה: עקב מעצרו של התובע על ידי שלטונות המכס, על ידי משטרת ישראל ועל ידי מחלקת ההונאה תל אביב, וכן עקב הרשעתו על ידי משרד התחבורה בגין זיוף מסמך. נגד התובע הוגשו כ-22 תלונות למשטרה בגין מעשי מרמה, זיוף וקבלת דבר במרמה.
23. לטענת הנתבע, התכתבות הוואטסאפ המוצגת על ידי התובע אינה קבילה והיא חוסה תחת חיסיון עו"ד לקוח, וזאת בהתאם לסעיף 32 לחוק הגנת הפרטיות, גם מאחר והראיה הוצגה אגב ביצוע העבירה לפי חוק הגנת הפרטיות כאשר לא ברור אם לא נערכה למטרות ההליך.
24. הנתבע הינו עו"ד שמשדרו מייצג החל משנת 2012 ב-24 הליכים משפטיים נגד התובע, כאשר נגד התובע מתנהלות תביעות נוספות באותו נושא על ידי עורכי דין נוספים, ובהליכים שהסתיימו חויב הנתבע להשיב כספים לתובעים.
25. לטענת הנתבע, בהתאם לסעיף 32 לחוק הגנות הפרטיות: "חומר שהושג תוך פגיעה בפרטיות הינו פסול לשמש ראיה בבית המשפט".
26. קבוצת הוואטסאפ שנוסדה לפני מספר שנים, ומנוהלת על ידי הלקוח הראשון שזכה במלוא תביעתו נגד התובע, הינה קבוצה משפטית סגורה, קבוצה פרטית בעלת חיסיון עו"ד לקוח, ומי שרשאי להסכים להסרת החיסיון בה הם לא הנתבע, אלא כלל חבריה – הלקוחות. כדי להימנות על הקבוצה, יש להציג זיקה משפטית, ולא כפי שנעשה על ידי מתחזה בשכר על ידי התובע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47320-08-19 סדן נ' אלבז

- קבוצה זו הייתה מורכבת ללא יוצא מן הכלל, מאזרחים שתבעו את התובע, שכולם מיוצגים או קיבלו ייצוג משפטי מאת הנתבע.
27. התובע עשה מעשה פסול בעצם תשלום לצד ג' מטעמו להתחזות לאדם אחר, שכביכול נפגע מהתובע, וביקש להצטרף לקבוצת התובעים, אלא שאותו צד ג' לא נטל כל חלק פעיל בקבוצה, הוא פשוט תיעד ולא מן הנמנע כי בישל וערך את פרטי הקבוצה.
28. הנתבע מפרט סדרת כתבי תביעה שהוגשו על ידו נגד התובע מטעם לקוחותיו. לטענת הנתבע, הוא התייצב בבית החולים לצורך ביצוע עבודתו, הוא היה באזור הפתוח לציבור ולא בשטח סטרילי או חדר פרטי, כאשר מטרת ההגעה הייתה לבצע מסירה לתובע הנוהג דרך קבע להתחמק מקבלת כתבי טענות.
29. הנתבע מכחיש את כל הטענות לפגיעה בפרטיות או כל תוכן המיוחס לו בקבוצת הוואטסאפ הסגורה, ובכל מקרה, לטענתו, עומדות לו ההגנות המפורטות בסעיף 18 לחוק הגנת הפרטיות.

דיון והכרעה

30. חרף ההיקף הנרחב הרבה למעלה מן הצורך של כתבי הטענות, הן של התובע והן של הנתבע, המפרטים טענות המלמדות על האיבה העמוקה השוררת בין הצדדים, כתולדה של ייצוגם של לקוחות רבים שהגישו תביעות נגד התובע, באמצעות הנתבע, הסוגיה העומדת לפני להכרעה בתיק זה אינה מורכבת ואם מזקקים את ליבת התביעה מחומרי הרקע, הרי שהשאלות שבהן עלי להכריע, הינן :

- 30.1. האם הנתבע צילם את הסרטון ואת תמונת הסטילס שהופצו בקבוצת הוואטסאפ.
- 30.2. האם הנתבע הפיץ את הסרטון ואת תמונת הסטילס בקבוצת הוואטסאפ.
- 30.3. האם הדברים שנאמרים בקבוצת הוואטסאפ חוסים תחת חיסיון של עו"ד לקוח.
- 30.4. האם התוכן שצוטט על ידי התובע מתוך קבוצת הוואטסאפ הושג אגב פגיעה בפרטיות.
- 30.5. האם בצילום התמונה והסרטון, ובהפצתם יש משום פגיעה בפרטיות.
- 30.6. האם בהפצת התמונה והסרטון בקבוצת הוואטסאפ והאם במלל שנכתב בקבוצת הוואטסאפ יש משום לשון הרע.
- 30.7. האם הנתבע צריך לפצות את התובע, ומהו סכום הפיצוי.

האם הנתבע צילם את הסרטון ואת תמונת הסטילס שהועברו בקבוצת הוואטסאפ

31. כאמור, הנתבע מכחיש מכל וכל כי הוא זה שצילם את התמונה ואת הסרטון, למרות שהוא אישר, כי הוא היה מצוי בבית החולים, בשעה שבה צולמו התמונה והסרטון.
32. זאת ועוד, הנתבע מאשר כי פגש בבית החולים את רעייתו של התובע, ואמר לה כי הוא נמצא בבית החולים מסיבות אחרות.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47320-08-19 סדן נ' אלבז

33. אין ראייה פוזיטיבית ממנה ניתן ללמוד, כי הנתבע הוא זה שצילם את התמונה, או את הסרטון, אולם ניתן ללמוד מכוח הראיות הנסיבתיות והשכל הישר, כי הוא זה שביצע את הצילום, חרף הכחשתו.

34. עובדה זו ניתן ללמוד, לפחות במידת ההוכחה הנדרשת במשפט האזרחי, מכוח מאזן ההסתברות, הן מעצם נוכחותו של הנתבע בבית החולים במועד ביצוע הצילומים, הן מהעובדה לפיה הנתבע לא מסר כל גרסה פוזיטיבית כיצד התמונה והסרטון הגיעו אליו ומי העביר לו את התמונה, ובפרט מסקנה זו מתחזקת מההתכתבות בקבוצת הוואטסאפ בזמן הרלוונטי.

35. התובע צירף כנספח 3 לתצהירו סדרת צילומי מסך של טלפון סלולרי ובה הובאה התכתבות בין קבוצת אנשים בקבוצת הוואטסאפ כאשר בכותרת שמות אחד מהמשתתפים נרשם: **"יניב אלבז"**.

36. סדרת הצילומים מתוך התכתבות הוואטסאפ, תחת השם: **"יניב אלבז"** שחלקם יובא להלן, מחזק כאמור, את המסקנה כי הנתבע הוא זה שביצע את הצילומים: התובע מצטט סדרת אמירות מקבוצת הוואטסאפ שנכתבה בהמשך: בשעה 14: 52: **"אני בדרך לבית המשפט הצוות של ערוץ 10 שם"**.

בשעה 14: 54: **משתתף בשם ida עונה "איפה הוא נמצא" אני רוצה לבוא... או שתדאג לצלם לנו"**.

יניב אלבז בשעה 14: 55: **"בדרך"**.

יניב אלבז בשעה 15: 01: **"דרור ברזילי. חש בליבו פונה לברזילי תנחשו לבד לאן אני נוסע מפה"**.

בשעה 15: 05 יניב אלבז: **"אני הולך לברר שלא ימות לי"**.

חבר אחר עונה: **"חחחחח הוא לא ימות כל כך מהר...הוא שרד כבר לפני שש שנים את כל סוגי הסרטן האפשריים"**.

בשעה 15: 11 כותב יניב אלבז למשתתפים: **"דרור במיון דחוף. כל כך סימבולי היום אני עומד מטר לידו וליד אשתו והם לא רואים אותי לא מזהים"**.

בשעה 15: 13 נשלחה בקבוצה תמונת סטילס תחת השם: **"יניב אלבז"** בתמונה זו נראה אדם שוכב במיטתו בבית החולים ומתחת לתמונה ששוגרה נכתב: **"כתב תביעה עיקולים נכון להיום יש להמציא לכתובת: ברזילי, אגף 3 מחלקה שוכבים מיטה 24."** ובהמשך: **"חברים בעד ונגד אני מטר ממנו. לשאול לשלומו או לא"**.

ומוסיף: **"אני לא רוצה שיראה אותי"**

בשעה 15: 15: מוסיף הכותב **"יניב אלבז"**: **"דרור התאשפז כדי לחמוק ממעצר"**.

בשעה 15: 20 כותב יניב אלבז: **"אשתו ראתה אותי בחוץ"**.

בשעה 15: 21 כותב יניב אלבז: **"וכן שאלה אותי: "מה אני עושה פה ואמרתי לה אני פה בעניין פרטי....."**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47320-08-19 סדן נ' אלבז

בשעה 15:23 תחת הכותרת : "יניב אלבז" נשלח סרטון קצר בן כמה שניות שבו נראה התובע במיטת חוליו. גם סרטון זה זכה לתגובות כמו: "חחחח...". וכן: "אם יש לקוח חדש הוא ישר קופץ מהמיטה". או אז המשתתף יניב אלבז מעלה תמונה של בקבוק יין ולאחר מכן כותב: "הוא שחקן יותר טוב מניימר", וכן: "בקרוב בקאמרי – נמל אשדוד".

37. במענה לחקירה נגדית השיב הנתבע בעמ' 17 לפרוטוקול החל מש' 22 :
"ש. אני רוצה להסתכל איתך, על נספח 3 בכתב התביעה – שאלתי היא, אחרי שאישרנו את כל העובדות עד עכשיו שהסכמת להם, אני מסתכל לעמודים למטה – עמ' 32 – דמות בשם יניב אלבז מעלה תמונה שלך.
ת. כן. זה אני נמצא שם. אין תאריך על התמונה. זה היה שנה לפני.

.....

ש. אני מפנה אותך באותו נספח – לעמ' 34 הדמות הזו שנקראת יניב אלבז בשעה 14:00 אני בדרך לביתה משפט הצוות של ערוץ 10 קודם אישרת שגם היית בדרך לביתה משפט.
ת. כן.

ש. בעמ' 35 הדמות שקוראים לה יניב אלבז, אומרת "התובע פונה לברזילי" תנחשו לאן אני נוסע משם. האם זה נכון שגם אתה כמו הדמות הזו,

.....

ש. חוזר על השאלה. אתה הבנת שסדן פונה לברזילי. ונסעת לבית החולים. האם קרה מה שכתוב פה
ת. אני לא אמרתי או לא ידעתי למה הוא הלך. לא מאשר את התכתובת שאין לה אותנטיות. אני אמרתי שהלכתי לבית החולים ואני לא יודע או לא ידעתי ולא ראיתי אותו בבית המשפט. אף אחד לא אמר לי שזו האבחנה הרפואית. אני מכחיש. זה נערך ומפוברק.
ש. השאלה שלי היתה, האם מה שקרה לך באותו ביום בשעה הזו, אתה שמעת שהלכת לבית החולים ואתה הלכת בעקבות זאת. גם לך זה קרה אותו הדבר.
ת. כן.

בית המשפט:

ש. בתכתובת הזו שנטענת מתוך התכתובת ... שמתנוסס השם יניב אלבז. האם אתה מכחיש זה נכתב על ידך ?

ת. התכתובת הזו הוצגה לי בכתב התביעה, שנה וחודשיים לאחר קרות האירועים הנטענים, אין לי דרך לאשר התוכן כאשר אף אחד לא מהנספחים לא רשום מספר הטלפון שלי, ואני לא יכול לאשר את כלל האמירות. אני כן אומר כמו שאמרתי קודם לכן, נאמר על ידי החדשות שהוא יצא הרגע.

ש. חוזר על השאלה – זו תכתובת שאמורה להיות כלקוחה מקבוצת וואטסאפ. לכאורה רשם אדם בשם יניב אלבז. האם התכתובת הזו נערכה על ידך בקבוצה זו
ת. אני טוען, שנערכה תכתובת על ידי אף לא בנוסח ולפי סעיף לדיני הראיות, אני לא יכול לאשר או להכחיש מהסיבה הפשוטה כי אני לא יכול לוותר חיסיון שעה שהלקוחות שלי לא

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47320-08-19 סדן נ' אלבז

הורו לי. כאשר אני רואה שמות של אנשים אני לא יכול לאשר, אני כן אומר, שיש לי טענת חיסיון לא בתור התחמקות. אני לא יכול לפרט תכתובת פרטית בקבוצה שהיא עיר מקלט".

38. ובעמ' 19 לפרוטוקול החל מש' 1:

"בעמ' 38 הדמות יניב אלבז – מעדכנת את האנשים "דרור במיון דחוף. אני עומד מטר לידו וליד אשתו והם לא רואים אותי. יש דמות שנראה איך סדן ואיך אשתו נראים הטקסט באותו זמן היית שם ?

ת. אני לא יכול לאשר את השעה.

ש. בהנחה שמדובר ב 3.7.18 ככתוב בסעיף 22 לכתב התביעה – בשעה 15:11, דקות אחרי דקות והצהריים, האם אתה היית בשעות הצהריים באותו יום בבית החולים קרוב יחסית לאשתו ואליו.

ת. אני הייתי אחר הצהריים כפי שמפורט בצו ההרחקה שנדחה. לא מאשר את המלל. ש. בהנחה שאתה חבר בקבוצה הזו הטענות של חיסיון בטלפון שלך, שנמצא כאן כרגע אפשרות לראות אם זה נכון או לא. עשית את הדבר הזה? האם הסתכלת בקבוצה שלך בטלפון ויכולת לראות בחמש דקות. תעשה חיפוש דרור במיון דחוף.

ת. אתה טוען בעצם שאתה לא יכול להוכיח. ואתה מבקש ממני לחשוף את הטלפון שלי בדקתי אם היה מבקש מהלקוחות שלי להסיר את החיסיון. לא יודע אם היו מסכימים. אין בטלפון שלי.

ש. אם בטלפון שלך, למה לא הצגת רק את הטקסט שלך

ת. זה שיח פרטי בעניין משפטי לגבי התובע.

ש. מבחן הכניסה לקבוצה שמישהו צריך להיות לקוח שלך. נניח אני והמקליט בלי שמאשרים אותנו

ת. כל מי שחבר בקבוצה, יש לו עניין והיה לו עניין באותה עת שזה לא אותם חברי קבוצה היום. נוספו. חלקם עזבו כי סיימו בהצלחה. הוא עניין פרטי וכל אחד עניין פרטי שהתייעץ איתי לגבי התובע.

ש. חוזר על השאלה – האם יכולנו על דעת עצמנו מבלי שאתה מחליט, אני המקליט הקלדנית או דרור להצטרף לקבוצה הזו, מתוך יוזמה שלנו יכולנו? בלי אישור?

ת. אני לא מנהל הקבוצה. אני חבר בקבוצת לקוחות היו כ- 8 חברים. היום 24 חברים אני מעולם מיום היווסדותה בשנת 2014 לא הייתי מנהל."

39. הנתבע לא סיפק כל הסבר הגיוני להתכתבות זו שנעשתה תחת שמו בקבוצת הווטסאפ שבה הוא הודה כי הוא חבר, וכי היא מרכזת חברים שהינם "נפגעי התובע", שהינם לקוחותיו של הנתבע או מי שקיבלו ממנו ייעוץ.

40. חרף הכחשתו הגורפת של הנתבע, לפיה הוא זה שכתב את הדברים המופיעים תחת שמו בקבוצת הווטסאפ, בחקירתו הנגדית הוא הודה כי נערכה תכתובת על ידו, אך הוא אינו מאשר את המלל, מבלי ליתן כל הסבר כיצד יכול להופיע באותה התכתבות, תחת שמו, מלל שלא הוא כתב.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47320-08-19 סדן נ' אלבז

41. זאת ועוד, הנתבע נמנע מלהציג את התכתבות הוואטסאפ הרציפה מתוך מכשיר הטלפון שלו, או מתוך מכשיר הטלפון של אחד מחברי הקבוצה המשתתפים בשיח, כדי לסתור את אותנטיות ההתכתבות שצורפה על ידי התובע, וכן נמנע הנתבע מלהביא לעדות מי מחברי קבוצת הוואטסאפ, כדי לתמוך בגרסתו, כאשר אין קל מזה.

42. מושכלות יסוד של דיני הראיות המה, כי הימנעות בעל דין מהצגת ראיה פועלת לחובת אותו בעל דין.

"...כלל נקוט בידי בתי המשפט מימים ימימה, שמעמידים בעל-דין בחזקתו שלא ימנע מבית המשפט ראיה, שהיא לטובתו, ואם נמנע מהבאת ראיה רלבנטית שהיא בהישג ידו, ואין לכך הסבר סביר, ניתן להסיק, שאילו הובאה הראיה, היתה פועלת נגדו. כלל זה מקובל ומושרש הן במשפטים אזרחיים והן במשפטים פליליים, וככל שהראיה יותר משמעותית, כן רשאי בית המשפט להסיק מאי-הצגתה מסקנות מכריעות יותר וקיצוניות יותר נגד מי שנמנע מהצגתה".

ע"א 548/78 אלמונית נ' פלוני, פ"ד לה (1) 736, 760.

43. הנתבע לא הציג כל ראיות זולת אלו שהציג התובע לעניין תכתובת קבוצת הוואטסאפ ביום הרלוונטי, לא הציג כל הסבר סביר להתנהגות זו, ולמעשה לא העלה כל טענה לסתירת אותה חזקה לפיה אותן ראיות, לו הוצגו, היו פועלות כנגדו. כל שעומד בפני בית המשפט בעת כתיבת פסק הדין הינה איפה גרסת התובע ולצידה החזקה שלפיה הנתבע נמנע מהצגת ראיות, שאילו הוצגו – היו פועלות כנגדו.

44. בעניין אי הבאת עד רלוונטי לעדות נקבע בע"א 465/88 הבנק למימון ולסחר בע"מ נ' סלימה מתתיהו, פ"ד מה(4) 651 בעמוד 658:

"אי-הבאתו של עד רלוונטי מעוררת, מדרך הטבע, את החשד, כי יש דברים בגו וכי בעל הדין, שנמנע מהבאתו, חושש מעדותו ומחשיפתו לחקירה שכנגד. בע"א 240/77 [3], בעמ' 705, אומרת השופטת (כתוארה אז) בן-פורת, כי "אי הזמנתם להעיד (של עדים רלוונטיים - א' ג') יוצרת הנחה שאילו הובאו היתה עדותם סותרת את גרסת המשיבה... וכי "על הכלל שאי הבאתו של עד רלבנטי יוצרת הנחה לרעת הצד שאמור היה להזמין, עמד בית-משפט זה בע"פ 112/52 בע' 254 מול האותיות ב-ג, מפי השופט זוסמן (כתוארו אז), ובע"א 373/54, גם הוא מפי השופט זוסמן" (שם). וכן ראה דברי השופטת בן-פורת בע"פ 437/82 [4], בעמ' 98-97, כי "הלכה פסוקה היא, שהימנעות מהזמנה לעדות של עד הגנה, אשר לפי תכתיב השכל הישר עשוי היה לתרום לגילוי האמת, יוצרת הנחה, שדבריו היו פועלים לחיזוק הגרסה המפלילה, בה דוגלת התביעה..."

45. מתוך ההתכתבויות שהובאו לעיל, ומניתוח עדותו של הנתבע, הגעתי למסקנה לפיה הנתבע הוא זה שצילם את תמונת הסטילס ואת הסרטון, וכי הוא זה שהפיץ את שניהם בקבוצת

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47320-08-19 סדן נ' אלבז

הוואטסאפ, וכן כי הדברים שנכתבו בקבוצה תחת השם "ניב אלבז" נכתבו על ידו. זוהי המסקנה ההגיונית היחידה המתבקשת מההתכתבות, מהעובדה לפיה הנתבע מודה כי היה נוכח בבית החולים במועד שבו אושפז התובע, מהעובדה לפיה הוא פגש את רעייתו של התובע והכחיש לפניה כי הגיע לבית החולים בענייני התובע, ומהעובדה לפיה הודה כי השתתף בהתכתבות, אך הכחיש את תוכנה ללא כל הסבר. עובדות אלו בצירוף החזקות הראייתיות שהובאו לעיל בעניין מחדליו של הנתבע מלהציג ראיות ולהביא עדים הובילו אותי למסקנה האמורה.

46. המסקנה אליה הגעתי אפוא, הינה כי הנתבע צילם את התמונה ואת הסרטון ואף הפיץ אותם בקבוצת הוואטסאפ, ובכך מתקיים רכיב ה"פרסום". אציין כי לא הוכח כי התמונה והסרטון הופצו לגורמים נוספים מלבד חברי קבוצת הוואטסאפ, וזאת למרות שהתובע טען כי כך הדבר, אולם אין בכך כדי לשנות את התוצאה.

47. עוד אציין, כי באם מסקנתי לפיה התובע צילם את התמונה ואת הסרטון לא תתקבל, הרי כי כפי שקבעתי לעיל, התובע הוא זה שהפיץ את התמונה ואת הסרטון אפילו אם לא הוא זה שצילם אותם, ודי בכך כדי לעבור על הוראות חוק הגנת הפרטיות ועל חוק איסור לשון הרע, **באשר מדובר בפרסומים מבזים ומשפילים, הפוגעים בפרטיות התובע.**

האם הדברים שצוטטו ע"י התובע מתוך קבוצת הוואטסאפ פסולים כראייה

48. סעיף 32 לחוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 (להלן: "חוק הגנת הפרטיות") קובע:

"חומר שהושג תוך פגיעה בפרטיות יהיה פסול לשמש ראיה בבית משפט, ללא הסכמת הנפגע, זולת אם בית המשפט התיר מטעמים שיירשמו להשתמש בחומר, או אם היו לפוגע, שהיה צד להליך, הגנה או פטור לפי חוק זה".

49. נראה כי אין חולק כי הדברים שצוטטו מתוך הדיון בקבוצת הוואטסאפ הושגו על ידי אדם מטעם התובע, ככל הנראה חוקר פרטי בתשלום. לא נטען כי החוקר הפרטי פרץ לקבוצת הוואטסאפ באופן בלתי חוקי, או כי ציטוט ההתכתבות מתוך קבוצת הוואטסאפ מהווה "האזנת סתר" בלתי חוקית.

50. כפי שהנתבע העיד, בקבוצה נמנים לקוחותיו ורשאים להצטרף אליה גם אנשים המבקשים להתייעץ איתו בענייניו של התובע. לא הובהר לי כיצד החוקר מטעם התובע הצטרף לקבוצת הוואטסאפ, ומכל מקום, כאשר אותו אדם התקבל לקבוצה ואושר כחבר בה, ואף אם עשה זאת בתחבולה, דבר שלא הוכח, אין בהשתתפותו בקבוצה ובשימוש בתכונות מתוך הקבוצה, פעולה בלתי חוקית ולפיכך אינני סבור כי הציטוטים מתוך השיח שבקבוצת הוואטסאפ מהווים ראיה בלתי קבילה, שהושגה אגב פגיעה בפרטיות.

51. כמו כן, אינני סבור, כי דברים המוחלפים בקבוצת וואטסאפ שנמצאת בה קבוצת אנשים גדולה, חוסים תחת חיסיון עו"ד לקוח, אף אם בין חברי הקבוצה נמצאים חלק מלקוחותיו של עורך הדין, כאשר בקבוצה נמצאת קבוצת אנשים נוספים, לפחות 16 במספר, במקרה דנן. אפילו

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47320-08-19 סדן נ' אלבז

שעניינם נגד התובע יכול להיות משותף אין בכך כדי להקים חיסיון שבין עורך דין ולקוח, והדיון שבקבוצה זו הינו פומבי. לפיכך, אני דוחה את טענת הנתבע בעניין זה.
53. ודוק, גם אילו הגעתי למסקנה כי התכתבות הווטסאפ הושגה תוך פגיעה בפרטיותו של הנתבע, הרי מתוקף סמכותי בסעיף 32 לחוק הגנת הפרטיות, הייתי מתיר לתובע לעשות שימוש בראייה זו, לצורך הוצאת האמת לאור ומאחר והנתבע שהינו עו"ד, שהינו "קצין בית המשפט" ביקש להסתתר מאחורי הוראות סעיף 32 לחוק, כדי למנוע את חשיפת האמת בפני בית המשפט.

האם בצילום התמונה והסרטון והפצתם בקבוצת הווטסאפ יש משום פגיעה בפרטיות

53. לפי סעיף 2 חוק הגנת הפרטיות:

"2. פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:

(4) פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו;

(4א) פרסום תצלומו של נפגע ברבים שצולם בזמן הפגיעה או סמוך לאחריה באופן שניתן לזהותו ובנסיבות שבהן עלול הפרסום להביאו במבוכה, למעט פרסום תצלום בלא שהיות בין רגע הצילום לרגע השידור בפועל שאינו חורג מהסביר באותן נסיבות; לעניין זה, "נפגע" – מי שסבל מפגיעה גופנית או נפשית עקב אירוע פתאומי ושפגיעתו ניכרת לעין;

(11) פרסומו של ענין הנוגע לצנעת חייו האישיים של אדם, לרבות עברו המיני, או למצב בריאותו, או להתנהגותו ברשות היחיד."

54. על פי הגדרת החוק, לא יכול להיות ספק, כי צילום התובע והסרטתו על מיטת חוליו, כמו גם פרסום תצלומיו של התובע בבית החולים בקבוצת הווטסאפ, מהווה פגיעה בפרטיות, שכן מדובר בפרסום הנוגע למצב בריאותו של אדם ופרסום התמונה והסרטון עלול להשפילו, לבזותו ולהביאו במבוכה.

האם בהפצת התמונה המלל והסרטון בקבוצת הוואטסאפ ע"י הנתבע, יש משום הוצאת לשון הרע חוק איסור לשון הרע

55. סעיף 1 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן: "חוק איסור לשון הרע") שכותרתו "לשון הרע מהי", קובע כך:

"לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול -

(1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;

(2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחדים לו;

(3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח

ידו או במקצועו;

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47320-08-19 סדן נ' אלבז

(4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית

או מוגבלותו;

".....

56. הנה כי כן, חוק איסור לשון הרע, קובע כי לשון הרע היא, בין היתר, פרסום דבר שעלול להשפיל אדם בעיני הבריות, או לבזות אדם בשל מעשים או תכונות המיוחדים לו, או העלול לפגוע במשרתו של אותו אדם, אם משרה ציבורית ואם אחרת וכו', לפי המפורט בסעיף זה.
57. סעיף 7 לחוק איסור לשון הרע קובע כי פרסום לשון הרע לאדם או יותר זולת הנפגע הוא עוולה אזרחית ויחולו עליה הסעיפים של פקודת הנזיקים האזרחיים, 1944, המפורטים בסעיף 7.
58. סעיף 7א(ב) לחוק איסור לשון הרע קובע כי בית המשפט רשאי לחייב את הנתבע במשפט בשל עוולה אזרחית לפי חוק זה לשלם לנפגע פיצוי שלא יעלה על 50,000 ₪, ללא הוכחת נזק.
59. סעיף 7א(ג) לחוק איסור לשון הרע קובע כי מקום שבו הוכח כי לשון הרע פורסמה בכוונה לפגוע, רשאי בית המשפט לחייב את הנתבע לשלם לנפגע, פיצוי שלא יעלה על כפל הסכום כאמור בסעיף 7א(ב), ללא הוכחת נזק.
60. אין ספק, כי הן הפצת התמונה והסרטון והן הדברים שנכתבו על ידי הנתבע, כפי שצוטטו מתוך התכתבות הווטסאפ, מהווים לשון הרע, שכן יש בהם כדי לפגוע בתובע ולבזותו.

האם הנתבע צריך לפצות את התובע ומה סכום הפיצוי

פסיקת פיצויים בגין לשון הרע - חלק כללי

61. חוק איסור לשון הרע מאפשר לבית המשפט לפסוק פיצויים אף ללא הוכחת נזק בסכום של עד 50,000 ₪ בגין פרסום, אם מצא כי נתבע ביצע עוולה לפי הוראות החוק (סעיף 7א(ב) לחוק). יתרה מכך, החוק מוסיף וקובע כי בית המשפט רשאי לפסוק פיצויים בגובה כפל הסכום הנקוב לעיל, באם הוכח כי פרסום לשון הרע נעשה בכוונה לפגוע (סעיף 7א(ג) לחוק).
62. כמו כן, רשאי נתבע להוכיח כי נגרם לו נזק עקב פרסום המהווה לשון הרע, בהתאם להוראות החוק, ולתבוע פיצוי בגין הנזק שהוכח.
63. בפסיקה נקבע כי דרישת הנזק אין משמעה "נזק ממון" דווקא, וגם נזק כללי הוא בבחינת נזק לצורך העניין.
64. מבחינת הדרישה ההוכחתית, ניתן להיעזר בחזקה עובדתית על פיה "פרסום לשון הרע מעצם טיבו גורם נזק, אלא אם הוכח אחרת" (ע"א 89/04 נודלמן נ' שרנסקי (פורסם בנבו, בפסקה 50)). וכן: "קיימת חזקה כי נגרם נזק לשמו הטוב של הנפגע מעצם פרסום לשון הרע, המצדיק פסיקת פיצויים, אף ללא צורך שיוכיח נזק ממון מיוחד אשר נגרם הלכה למעשה" (שם, בפסקה 55).
65. לעניין אופן קביעת סכום הפיצויים במקרה מסוים, יפות קביעותיו של בית המשפט המחוזי בירושלים במסגרת ע"א (מחוזי י-ם) 5452/04 עמירם מילר נ' שמואל כהן (פורסם בנבו, מיום 2.11.04), בעמוד 8 כדלקמן:

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47320-08-19 סדן נ' אלבז

"האיסור על הוצאת לשון הרע נועד לאזן בין זכות האדם לשם טוב ובין חירותו של זולתו לחופש הביטוי. שתי זכויות אלו הן יחסיות והאיסור על דבר לשון הרע מהווה את הבלם התוחם את חופש הביטוי, כדי להעמידו בגבולות הסביר וההוגן בכל הנוגע לפגיעה בשמו הטוב של האדם. המקור של שתיהן הוא ב"כבוד האדם", אם כי הזכות לשם טוב נובעת גם מאינטרס ההגנה על הפרטיות וצנעת הפרט (ראו בפירוט: רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה(5) 510, 518-519). ואכן, החברה הדמוקרטית אינה יכולה להסתפק אך ורק בהגנה על שלמות גופו של האדם. שומה עליה להגן גם על שמו הטוב של כל אחד ואחד מבני החברה (ע"א 214/89 אבנרי נ' שפירא, פ"ד מג(3) 840, 856-857).

על רקע האמור, סכום הפיצויים שעל בית-משפט לפסוק בעולת לשון הרע צריך לצאת מנקודת מבט ראשונית של האיזון הראוי והנכון בין השמירה על שמו הטוב של אדם הנפגע ובין חופש הביטוי של חברו הפוגע (שם, 874 מול ו'). רק לאחר מכן יש להביא בחשבון את יתר השיקולים הפרטניים.

66. ובהמשך בעמודים 10-12 לפסק הדין נאמר לענין תכלית הפיצוי בגין עוולת לשון הרע, בזו הלשון:

"באשר לתכליתם של הפיצויים נפסק: "הפיצוי התרופתי בגין לשון הרע נועד להשיג שלושה יעדים: לעודד את רוחו (consolation) של הניזוק שנפגעה בגין לשון הרע; לתקן (repair) את הנזק לשמו הטוב; למרק (to vindicate) את זכותו לשם הטוב שנפגעה בגין לשון הרע" (רע"א 4740/00 אמר הנ"ל, פ"ד נה(5) 524 מול ז'). בנסיבות אלו הפיצויים צריכים להיות ממשיים. אין הם צריכים להעשיר את הניזוק, אולם עליהם לעמוד בשיעור הראוי כדי להיטיב באופן ההולם ביותר את מצבו של הניזוק, בעטיו של הנזק שנגרם.... הפיצויים עבור נזק שאינו של ממון מבוססים על הערכה כללית ביותר, המבטאת את הגישה המשפטית הראויה להטבת נזקים מסוג זה. זו משקללת את הנתונים הקבועים הרלוונטיים לסוגיה: יחס החברה לתופעה הקלוקלת, נפיצותה והערכים המתנגשים הדורשים איזון לגביה. בנוסף לכך, יש ליתן את הדעת כמובן גם לנזקים הקונקרטיים-האישיים, לשיעור הפגיעה הישיר והעקיף בעטיו של הפרסום ולטיבו הפוגעני. כך, למשל, יש להביא בחשבון - מבלי להתיימר למצות את הדברים - גם את הגורמים הבאים: היקף הפרסום, טיבו, חומרתו, הבלטתו, נפיצותו, מטרתו (לרבות בחינת השאלה האם נעשה מתוך זדון או מחמת רשלנות ואולי אף משגגה), סגנונו, צורתו ועוד." (ההדגשות הוספו - ע.א.).

67. עיננו רואות, כי במסגרת קביעת סכום הפיצויים, על בית המשפט להביא בחשבון הן שיקולים עקרוניים חברתיים, שמטרתם מיגור התופעה של פרסום לשון הרע, והן שיקולים פרטניים הנוגעים לנסיבות המקרה הקונקרטי. בכלל השיקולים הקונקרטיים, ניתן להביא בחשבון את

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47320-08-19 סדן נ' אלבז

היקף הפרסום, חומרתו, מטרתו של הפרסום, יפים הדברים ברע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה(5) 524, בעמוד 525 :

"בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית-המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה, במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב ובסבל שהיו מנת חלקו ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיווידואלית. אין לקבוע 'תעריפים'. בכל מקרה יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים". גם התנהגות הניזוק והמזיק לפני ואחרי האירוע צריכה להיות רלוונטית להערכת שיעור הפיצויים.
(ההדגשות הוספו – ע.א.).

השפעת הטענה לפיה לתובע אין שם טוב

68. הנתבע טען כי לא ניתן להוציא על התובע "לשון הרע" שכן אין לתובע שם טוב, לאור הפרסומים השליליים שנקשרו בשמו קודם לפרסום על ידי הנתבע.

69. ההלכה הפסוקה מאפשרת לביהמ"ש לפסוק, במקרה המתאים, פיצויים בסכום "פעוט". פיצויים כאלה, עשויים להיפסק בתביעות לשון הרע, כאשר ביהמ"ש מוצא כי הנתבע אמנם ביצע עוולה של פרסום לשון הרע, אך הוא לא גרם לתובע נזק ממשי, או כאשר הפרסום אכן גרם לתובע נזקים, אך התנהגותו של התובע מצדיקה פסיקת פיצוי בסכום נמוך מהסכום הנדרש להטבת נזקיו.

70. ראו לדוגמא פסק הדין שניתן בע"א 723/74 הוצאת עיתון הארץ בע"מ ואח' נ' חברת החשמל, פד"י ל"א (2) 281, אשר מהווה דוגמה למקרה שבו נפסקו פיצויים בסכום פעוט שניתן לסווגם כפיצויים נומינליים, והן כפיצויים לבוז. על רקע הממצאים שנקבעו בפסק הדין, החליט ביהמ"ש המחוזי לפסוק לחברת החשמל פיצוי בסך לירה אחת, שאותו הגדיר ביהמ"ש כפיצוי "סמלי בלבד".

71. בסעיף 22 לחוק נקבעו כללים דיוניים, בנוגע לניהול תביעות לשון הרע, בנוגע לכללי ההסתמכות על שמו הרע במעשיו הפגומים של התובע, לצורך הפחתת הפיצוי שייפסק לו. מסעיף זה עולה, כי ביהמ"ש רשאי להתחשב לצורך הפחתת הפיצויים לא רק בשם הרע שיצא לתובע, אלא גם ב"אופיו, עברו, מעשיו או דעותיו הפגומים", בין אם הללו ידועים לציבור ובין אם לאו.

72. כדי להוכיח טענה זו, לפיה לתובע שם רע, הצביע הנתבע על סדרת אירועים והתרחשויות שבהם, לטענתו, היה התובע מעורב, וכן הצביע הנתבע על אזכור שמו של התובע בהקשר לאירועים שליליים או בלתי מחמיאים, כפי שפורטו בהרחבה בסעיפים 1-7, 29 ו-40 לכתב ההגנה ובפרק הכללי בתצהירו של הנתבע, לרבות סדרת כתבות ששודרו בערוץ 10 בטלוויזיה שעסקו בתובע, המתארות את התובע כנוכל והמתארות את מעלליו של התובע לכאורה.

73. נגד התובע הוגשו תלונות רבות למשטרה בגין מרמה, זיוף וקבלת דבר במרמה תוך התחזות וגניבה. התובע נעצר כחשוד בעבירה של התחזות, עבירות הלבנת הון, קבלת דבר במרמה, ניהול

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47320-08-19 סדן נ' אלבז

חברות קש בחו"ל תוך ביצוע עבירות זיוף, ואף פורסמה כתבה במרשתת ביחס לתובע, עם תמונתו וציון שמו, תחת הכותרת "לאחר תחקיר אנליסט: נוכל רכבי היוקרה נעצר בחשד לעבירות מרמה". נגד התובע מתנהלות תביעות לא מעטות בבית משפט זה שבכולן מייחסים לו התובעים מרמה והונאה. בת"א 40678-04-16 פרטוש נ' מנמד אחזקות ודרור סדן, הרים כב' השופט רונן את המסך בין החברה ובין התובע בקובעו כי "נעשה ניסיון להונות את התובע בזיוף מד האוץ של הרכב".

74. הנני סבור כי אזכורו של התובע בפרשיות ובאירועים שפורטו בכתב התביעה, לרבות עניינים רבים שבהם יוחסו לו פרשות מרמה, כמו מעצרו בעקבות פרשות אלה וכתבות טלוויזיה שליליות אודות התובע, כמו גם פרסומי משרד התחבורה לגביו, שוללים את שמו הטוב של התובע.

75. לאור האמור לעיל, עלי להביא בחשבון את מכלול הפרשות בהן נקשר שמו של התובע.

76. מובן הדבר, כי שיעור הפגיעה בגין פרסום לשון הרע על אודות אדם ששמו נקי מכל רבב, אין הוא כשיעור הפגיעה בשמו של אדם אשר שמו נקשר בפרשות שליליות ואשר מיוחסים לו מעשים שליליים כאלו ואחרים.

פיצויים בגין לשון הרע

77. כפי שפורט לעיל, פרסומי הנתבע כפי שפורטו לעיל מהווים לשון הרע, אשר בעניינים לא עומדות לנתבע ההגנות הקבועות בחוק ולו משום העובדה שהנתבע הכחיש כי הוא זה שביצע את הצילום ואת הפרסומים.

78. נשאלת השאלה האם בנסיבות העניין, בגין פרסומים אלו יש לפסוק לתובע פיצויים עקב הפגיעה בשמו הטוב.

79. בבואו של בית המשפט לפסוק את גובה הפיצוי, שומה על בית המשפט להביא בחשבון את מכלול הנסיבות של המקרה הקונקרטי שניצב לפניו, ובמקרה דנן, מדובר על קשת רחבה של נסיבות המשפיעות על גובה הפיצויים שיש לפסוק לטובת התובע.

80. בגין כל הפרסומים הנתבעים, תבע התובע סכום של 150,000 ₪, כסכום כללי מבלי לציין איזה פיצויים הוא תובע בגין לשון הרע ואיזה סכום הוא תובע בגין פגיעה בפרטיות, ומכל מקום מדובר בפיצויים ללא הוכחת נזק, שכן התובע לא הוכיח כי נגרם לו נזק כלשהו.

81. לפיכך, ביחס לפרסומים המהווים לשון הרע, בגינם לא הוכיח התובע נזק מיוחד, אין לי אלא לעשות שימוש באמת המידה שקבע המחוקק, לפיה בית המשפט רשאי לפסוק לנפגע פיצוי בשיעור של עד 50,000 ₪ (משוערד) בגין כל פרסום המהווה לשון הרע, וכפל פיצוי בגין כל פרסום שהוכח לגביו שנעשה בכוונת זדון.

82. התובע לא הוכיח בפניי כי הפרסומים שיש בהם לשון הרע נעשו על ידי הנתבע בכוונה לפגוע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47320-08-19 סדן נ' אלבז

83. בהביאי בחשבון את הפרסומים השליליים שנקשרו לשמו של התובע בעניינים אחרים, שיש בהם כדי לפגוע בשמו הטוב של התובע במידה השוללת ממנו פיצוי כמעט באופן מוחלט, יש מקום לפסוק לתובע רק פיצויים סימליים המכונים גם "פיצויים לבוז".
84. לאחר שהבאתי בחשבון את כלל השיקולים האמורים, הנני פוסק לזכות התובע בגין לשון הרע פיצויים בסך 10 ₪.

פיצויים בגין פגיעה בפרטיות

85. כאמור הגעתי למסקנה כי בצילום התמונה והסרטון כמו גם בפרסומן, יש משום פגיעה בפרטיותו של התובע.
86. בע"א 8483/02 אלוניאל בע"מ נ' מקדונלד (פורסם בנבו, מיום 30.3.04) נקבע:
- "זוהי הגנה אשר עניינה בצנעת חייו של הפרט ובפגיעה ברגשותיו שהוא חווה עת מופרת האינטימיות של חייו...עניינה של זכות הפרטיות הוא אפוא באינטרס האישי של האדם בפיתוח האוטונומיה שלו, במנוחת נפשו, בזכותו להיות עם עצמו ובזכותו לכבוד ולחירות".**
87. הנתבע אינו יכול ליהנות מההגנות שבחוק, שכן, כאמור, הוא טען כי לא הפיץ את התמונה והסרטון, טענה שנדחתה על ידי, שכן טענה לקיום הגנות אינה יכולה לעלות במקביל להכחשת הפרסום.
88. גם אלמלא הכחיש הנתבע את הצילום והפרסום לא היו עומדות לו ההגנות שבחוק, שכן הנתבע התנהל בחוסר תום לב ובנוסף לא נהג לפי כללי האתיקה המחייבים עורך דין, ולפיכך הוא אינו יכול לטעון לפגיעה בתום לב נוכח סעיף 20(ג) לחוק הגנת הפרטיות הקובע כי:
- "(ג) חזקה על נאשם או נתבע הטוען להגנה על פי סעיף 18(2)(ב) או (ד) שעשה את הפגיעה בפרטיות שלא בתום לב, אם ביצע את הפגיעה תוך כדי הפרת הכללים או העקרונות של אתיקה מקצועית החלים עליו מכוח דין או המקובלים על אנשי המקצוע שהוא נמנה עמיהם; ואולם חזקה כאמור לא תחול אם הפגיעה נעשתה בנסיבות שבהן הנאשם או הנתבע פעל בהתאם לחובה חוקית המוטלת עליו."**
89. הפיצויים בגין הפגיעה בפרטיות כמו גם בגין לשון הרע נועדו להעמיד את הנפגע באותו מצב שבו היה נתון ללא הפגיעה בפרטיותו וללא פרסום הלשון הרע. במסגרת זו, הפיצוי נועד להשיג שלושה יעדים: לעודד את רוחו של הניזוק; לתקן את הנזק לשמו הטוב; ולמרק את זכותו לשם הטוב שנפגע. לשם כך, אין להסתפק בפיצוי סמלי אך גם אין להטיל פיצויים העולים על שיעור הנזק שנגרם (ראו: רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף (פורסם בנבו, מיום 14.8.01)).
90. אציין כי גם התנהגות הניזוק והמזיק לפני ואחרי האירוע צריכה להיות רלוונטית להערכת שיעור הפיצויים.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"א 47320-08-19 סדן נ' אלבז

91. מתצהיר הנתבע, שלא נסתר ע"י התובע, עולה כי התובע מתנכל לנתבע בעקביות, הוא הגיש נגדו 3 תלונות בלשכת עורכי הדין בגין זיוף ומרמה, תלונות שנדחו, והכל מאחר והתובע מנהל תביעות רבות נגדו, כאשר נראה כי תלונות אלו נועדו להרתיע את הנתבע מביצוע עבודתו.

92. לאחר שהבאתי בחשבון את כל השיקולים הנדרשים לעניין (לעניין הפיצויים בפגיעה בפרטיות לא הבאתי בחשבון את "שמו הרע" של התובע), ומאחר ואני סבור כי הנזק שנגרם לתובע עקב פרסום התמונות בקבוצת הוואטסאפ המצומצמת של מי שמוגדרים כנפגעי התובע, אינו גדול, (פחות מ-20) אני מחייב את הנתבע לשלם לתובע פיצויים בגין פגיעה בפרטיות בסך של 10,000 ₪.

סוף דבר

93. אני מחייב את הנתבע לשלם לתובע פיצויים בגין לשון הרע בסך של 10 ₪ וכן פיצויים בגין הפגיעה בפרטיות בסך של 10,000 ₪.

94. כמו כן, אני מחייב את הנתבע לשלם לתובע שכ"ט עו"ד בסך 2,500 ₪.

ניתן היום, ב' אדר תשפ"א, 14 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

עזריה אלקלעי, שופט

ניתן היום, ב' אדר תשפ"א, 14 פברואר 2021, בהעדר הצדדים.

חתימה